

[Boligministeren.]

kast af obligationsbeholdningerne, dels ved en eventuel forøgelse af obligationsbeholdningerne, dels ved overførsler direkte til udlån, og forøgelsen af fondens udlånsmuligheder kan ske enten ved ændring af denne lov, ved overførelse af nye beholdninger eller på de årlige finanslove, og det vil altså, efterhånden som opgaverne melder sig, være muligt at give den årlige udlånsramme netop den størrelsesorden, som man har behov for.

Fonden tager jo specielt sigte på områder, hvor der i de kommende år er behov for vældige investeringer. Jeg kan i den forbindelse henvise til Køge Bugt-loven og loven om ændring af byggereguleringsloven, hvor det blev pålagt kommuner at sørge for hovedkloakker og tekniske hovedanlæg i tilstrækkeligt omfang. Desuden har staten jo gennem Kongeriget Danmarks Hypotekbank formidlet udenlandske lån til kommunerne til byggemodning, og vi har jo også, da vi sluttede de boligpolitiske aftaler, gjort opmærksom på, at det var nødvendigt at fremme byggemodningen, og at det var nødvendigt at yde hjælp til fremskaffelse af byggegrunde.

Det vil være svært, og det har vi ikke kunnet gøre i udvalget, at give eksakte tal for investeringsbehovet på de områder, der her er tale om, men vi kan da — og har gjort det over for udvalget — nævne, at der skønsmæssigt i de næste 10-15 år skal investeres ca. 3 milliarder kr. i kloak- og rensningsanlæg, hvoraf 1/2 milliard kr. skal anvendes til rensningsanlæg og større ledningsanlæg rundt omkring i landet. Der er heller ingen tvivl om, at der er behov for betydelig støtte til grunderhvervelse, men også dér kan det være vanskeligt at sige, hvor stort behovet er. Det er klart, at behovet er betydeligt, og udbygningen af byområderne og boligforsyningen i det hele taget vil jo være afhængig af, at vi får det rette greb på spørgsmålet om byggegrunde; og det er jo ikke alene byggegrunde, der skal skaffes frem til kommunerne, men også arealer til parker og frie områder, som kan tjene befolkningens fritidsliv.

De problemer, som lovforslaget om en bolig- og byggefond rører ved, har sammenhæng specielt med planlægningslovgivningen og jordlovgivningen. Vi kan ikke løse

detailproblemerne uden at have løst også disse problemer, og det vil i den forbindelse netop sige problemerne omkring planlægningslovgivningen og jordlovgivningen. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på alle disse problemer, men blot imødegå den indvending, der er fremsat, at oprettelsen af statens bygge- og boligfond burde afvente en ændret jord- og planlægningslovgivning. Det mener jeg ikke der er grund til; en lang række af opgaverne presser sig så stærkt på, at vi må i gang med at løse dem.

Men jeg må beklage, at tre af udvalgets partier, venstre og det konservative folkeparti og det radikale venstre — og nu med tilslutning fra liberalt centrum — ikke vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, men, som det er blevet sagt, har stillet ændringsforslag, der jo i virkeligheden optræder som et selvstændigt lovforslag.

Man kan jo egentlig efter den megen kritik af grundlaget for den måde, vi vil løse spørgsmålet på, undre sig lidt over den form, de tre partier har valgt. Lad nu gå med, at man ikke vil være med til på dette felt at forberede og sikre saneringsopgavernes løsning sådan, som vi mener det må gøres i denne sammenhæng, men henviser dem til senere lovændring på dette område, og at man ikke vil være med til at løse spørgsmålet om indskudsbetaling ad denne vej. Men man går også imod oprettelsen af en offentlig fond, samtidig med at man foreslår en anden fond. Man sagde stærkt, og det er sagt også i dag, at vi talte om en boligfond, som ikke var nogen fond; jeg tror, det særlig var hr. Niels Westerby, der gav udtryk herfor. Ifølge ændringsforslagene oprettes jo i virkeligheden en fond, som man blot ikke vil kalde en fond; virkningerne er jo stort set de samme: at man fastsætter et stort rammebeløb, der skal optræde som lånefond, revolverende med tilbagebetaling af midlerne med forrentning osv. Og når man så i øvrigt taler om, at vi har ikke gjort opmærksom på, hverken hvad vi skulle bruge eller hvordan, eller at vi måske — jeg tror, det var hr. Hastrup, der sagde det — ville anvende meromsprovenuet hertil, så må jeg dog sige, at der er en forskel; vi har ganske vist gjort opmærksom på, at opgaverne vil vokse i de kommende år, og at det er klart, at vi år for år vil øge midlerne